

Enkelstijfheid bij klompvoetpatiënten

Marieke van der Steen, P.A. Andrei, B. van Rietbergen, K. Ito, A.T. Besselaar

Catharina Ziekenhuis - Máxima Medisch Centrum – TU Eindhoven

Inleiding

In de klinische praktijk voelen klompvoeten stijver dan niet aangedane voeten. Bovendien hebben stijvere klompvoeten, geïnclassificeerd volgens de Dimèglio classificatie, eerder de neiging te relapsen. Tot op heden was er geen objectieve maat beschikbaar om deze stijfheid te kwantificeren. In dit project is hiervoor een meetinstrument ontwikkeld en is onderzocht of de stijfheid van klompvoetpatiënten hoger is in vergelijking met leeftijd-gematchte gezonde controles.

Methode

Met behulp van een speciaal ontwikkeld meetinstrument in combinatie met een aangepaste ADM-brace (C-prodirect, Kent UK) werd een hoekverdraaiing aangebracht in dorsaal-plantairflexie en in ab-adductie terwijl het moment continu gemeten werd. Uit de hoekverdraaiing-moment curves werd de stijfheid bepaald. Elke meting werd per voet 3 keer herhaald. Metingen zijn uitgevoerd bij 11 klompvoetpatiënten en 11 gezonde kinderen. Precisie en betrouwbaarheid van de metingen werd bepaald doormiddel van de CVrms en ICC's. Verschillen tussen de patiënt en controle groep werden onderzocht met behulp van een t-test en ANCOVA.

Resultaten

CVrms tussen de 5 en 14% impliceerde gemiddelde tot goede precisie voor de verschillende metingen. Alle ICC's waren >0.80, duidend op een goede betrouwbaarheid. In de klompvoet patiënten was de stijfheid in ab-adductie significant hoger dan in de controles. Na correctie voor schoenmaat was dit het geval voor zowel ab-adductie als in dorsaal-plantairflexie.

Conclusie

Het ontwikkelende meetinstrument is geschikt om stijfheid van klompvoeten te kwantificeren. Klompvoeten zijn stijver dan gezonde voeten. In de toekomst kan dit nieuwe meetinstrument gebruikt worden om de stijfheid van klompvoeten te monitoren en wellicht relapse klompvoeten vroegtijdig op te sporen